

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ**Γεγονότα**

1329 - Αρχίζει η μάχη του Πελεκάνου, η οποία θα οδηγήσει σε ήττα των Βυζαντινών από την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

1692 - Μάγισσες του Σάλεμ: η Μπρίτζετ Μπίσοπ απαγχονίζεται στο Γκάλουους Χιλ κοντά στο Σάλεμ της Μασαχουσέτης.

1822 - Τελειώνει η μάχη με την Άλωση της Ακρόπολης.

1829 - Λαμβάνει χώρα ο πρώτος κωπηλατικός αγώνας μεταξύ του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης και του Πανεπιστημίου του Κέιμπριτζ στον Τάμεση.

1877 - Ιδρύεται ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός.

1878 - Ιδρύεται η Λίγκα του Πρίτρεν, για να αντιταχθεί στις αποφάσεις της συνθήκης του Αγίου Στεφάνου και αργότερα του συνεδρίου του Βερολίνου, σύμφωνα με τις οποίες τα αλβανικά εδάφη στα Βαλκάνια κατανέμονταν στα γειτονικά κράτη της Σερβίας, του Μαυροβούνιου, της Βουλγαρίας και της Ελλάδας.

1898 - Ισπανοαμερικανικός πόλεμος: Αμερικανοί πεζοναύτες αποβιβάζονται στην Κούβα.

1924 - Φασίστες απαγούν και σκοτώνουν στη Ρώμη τον Ιταλό σοσιαλιστή ηγέτη Τζάκομο Ματτεόττι.

1940 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: Η Ιταλία κηρύσσει τον πόλεμο στη Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

1944 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: γερμανικά στρατεύματα σφάζουν 642 άνδρες, γυναίκες και παιδιά στο Οραντούρ-συρ-Γκλαν της Γαλλίας.

1944 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: Σφαγή του Διστόμου. Γερμανικά στρατεύματα σφάζουν 228 άνδρες, γυναίκες και παιδιά στο Δίστομο Βοιωτίας.

1947 - Η SAAB Automobile επιδεικνύει το πρώτο της αυτοκίνητο.

1963 - Ο Τζον Φιτζέραλντ Κένεντι υπογράφει νόμο με στόχο την κατάργηση των μισθολογικών διαφορών μεταξύ των φύλων.

Γεννήσεις

1911 - Τέρνς Ράτιγκαν, Άγγλος θεατρικός συγγραφέας

1915 - Σολ Μπέλου, Καναδός συγγραφέας

1922 - Τζούντι Γκάρλαντ, Αμερικανίδα ηθοποιός

1958 - Χρήστος Δημόπουλος, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1959 - Κάρλο Αντσελότι, Ιταλός ποδοσφαιριστής και προπονητής

1971 - Άριελ Κωνσταντινίδη, Ελληνίδα ηθοποιός

Θάνατοι

323 π.Χ. - Μέγας Αλέξανδρος, βασιλιάς της Μακεδονίας

1432 - Ιανός, βασιλιάς της Κύπρου

1439 - Ιωσήφ Β΄, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

1916 - Γεώργιος Μιστριώτης, Έλληνας φιλόλογος

1967 - Σπένσερ Τρέισι, Αμερικανός ηθοποιός

2004 - Ξενοφών Ζολώτας, Έλληνας οικονομολόγος και πολιτικός

2004 - Ρέι Τσαρλς, Αμερικανός τραγουδιστής και μουσικός

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Πες μου πως βλέπεις την ιστορία για να σου πω ποιος είσαι, επίλογος Η΄

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Παρεοκρατία και αυταρχισμός

Ο Αριστοτέλης στη μεταφυσική του, μας αποκαλύπτει ότι για να έχουμε μια ρεαλιστική όψη της ανθρώπινης κατάστασης, θα πρέπει να μελετήσουμε τα παράλογα στοιχεία της συμπεριφοράς. Έλεγε πως η λογική καταλαμβάνει ένα πολύ μικρό τμήμα της ζωής των ανθρώπων. Αυτό που κυριαρχεί στον κόσμο είναι το παράλογο στοιχείο.

Ο Αριστοτέλης και ο συνεχιστής του στην περιπατητική σχολή των Αθηνών, ο Θεόφραστος, ήταν οι πρώτοι εμπειρικοί επιστήμονες οι οποίοι έκαναν τον διαχωρισμό μεταξύ φιλοσοφίας και επιστήμης. Μελέτησαν λοιπόν και τις παράλογες συμπεριφορές μέσα από τους διάφορους χαρακτήρες των ανθρώπων, όπως ακριβώς μελετούσαν και καταχωρούσαν όλα τα άλλα είδη μέσα στη φύση. Αν ζούσαν σήμερα ανάμεσά μας, πως θα χαρακτήριζαν τα παράλογα φαινόμενα του δικού μας κόσμου; Πως θα καταχωρούσαν στα βιβλία τους, εκείνους τους παροικιακούς παράγοντες οι οποίοι από φόβο, μη και χάσουν τον έλεγχο της οργάνωσης, εντέχνως κρατάνε τη βάση της οργάνωσης κλιστεία και στενή; Από τη μια μεριά, κόβουν κεφάλια και χέρια όπως έκαναν οι ρωμαίοι αυτοκράτορες για να μη βρεθούν στη δυσάρεστη θέση και χάσουν το θρόνο τους. Και από την άλλη μεριά μετατρέπουν τα συμβούλια σε οικογενειακές συντροφίες, από άβουλα ανίψια, ξαδέλφια και θείους, οι οποίοι κινητοποιούνται όταν υπάρχει ανάγκη, για να υποστηρίξουν τον εσαεί αυτοκράτορα.

Οι αυτοκρατορικές παρεοκρατίες, εκεί που σχηματίζονται, συντηρούνται με υποσχέσεις και παροχές, με γαλιφιές, ή κολακειές, ανάλογα με τα πρόσωπα, τις ιδιοσυγκρασίες τους και τις συναισθηματικές τους ανάγκες. Με τη δύναμη και τον ετισθελισμό, είναι δυνατό να εξαγοραστεί η εντύπωση της δημοκρατίας, αλλά, και οι συναφείς ιδέες, της τιμής και της δικαιοσύνης.

Στην εποχή μας, η ιδέα της δημοκρατίας, έχει γίνει τόσο μαλακή μέσα στην κοινωνία, που μέσα της χωράει κάθε ολιγαρχικός που μπαίνει μέσα στις οργανώσεις για να ικανοποιήσει τις δικές του ανάγκες σε κοινωνικές σχέσεις. Αυτό που χάνεται μέσα σε μια τέτοια φτωχή σε συναισθήματα και οράματα, παροικία, είναι η ιδέα μιας «αυτόνομης φωνής» που να μην

ετεροκαθορίζεται από την αγορά και τις αξίες της. Αν και η παροικία απέχτισσε χρήμα, και σχηματίστηκαν αρκετές προσοδοφόρες καριέρες, η κουλτούρα ατύχησε, καθώς έγινε αντιληπτή ως στοιχείο μιας ρηχής διασκέδασης, η οποία δεν χρειάζεται ειδική προσοχή και υποστήριξη, διότι η αγορά του καπιταλισμού τακτοποιεί τα πάντα.

Παλαιότερα σε ανύποπτο χρόνο (τη δεκαετία του 1970) η ποιήτρια Αντιγόνη Κεφαλά μας είχε νουθετήσει μέσα από το ποιητικό της έργο «Να βρούμε τη δική μας φωνή» για να μη καταντήσουμε φερέφωνα «Ηχώ» άλλων αλλότριων φωνών.

Οι φόβοι της μετά από 50 χρόνια παροικιακής ζωής φαίνεται πως επαληθεύτηκαν. Διασπάσεις, πικρίες και αδιέξοδα, έχουν οδηγήσει ένα μεγάλο μέρος των μεταναστών στην παραίτηση, τη νωχέλεια, την έλλειψη πνοής. Οι άνθρωποι μέσα σε ένα τέτοιο κοινωνικό πλαίσιο οδηγούνται σε ιδιωτικές μορφές σωτηρίας, όπως κατά την περίοδο της ελληνιστικής και του τέλους της ρωμαϊκής εποχής. Η «Τύχη» ανάγεται σε θεότητα, Τα «ουράνια σώματα» πιστεύεται και πάλι πως καθοδηγούν τη ζωή των ανθρώπων, ενώ διάφορες «ιερές τελετές» παλαιές και νέες, εμπλουτίζονται για να παράσχουν κάποια ελπίδα στον απελπισμένο κόσμο που πλέον δεν εμπιστεύεται τις επίγειες εξουσίες. Την αισιοδοξία του μοντερνισμού αντικατέστησε ο σκεπτικισμός, και η αβεβαιότητα. Και οι δημιουργοί έμειναν μόνοι, να εκφράζουν την έλλειψη της οποιας ελπίδας μέσα στον κόσμο.

Διψασμένος καιρός

(Αντιγόνη Κεφαλά, 1978)

Να βρούμε το μέτρο μας, ακριβώς, όχι την ηχώ άλλων φωνών.
Το παρόν να φυτρώνει απ' τα πνευμόνια μας σαν λουλούδι, μ' ευωδιά που ξαναβρήκαμε μες απ' τις φλέβες μας μια σκοτεινή, κρυφή ευωδιά που θ' ανθήσει όταν σημάνει η ώρα.

Κάτι από μας πρέπει να μείνει σ' αυτό το φως που συνεχώς φωτίζει. Το χτυπήσαμε με μαχαίρια και μας δόθηκε η σκιά των μαχαριών σ' απάντηση. Συντριβάνια συντριβάνια με πίδακες κι εμείς, πίνουμε το θάνατό μας με μικρές γουλιές.

Οι αυτοκρατορικές παρεοκρατίες, εκεί που σχηματίζονται, συντηρούνται με υποσχέσεις και παροχές, με γαλιφιές, ή κολακειές, ανάλογα με τα πρόσωπα, τις ιδιοσυγκρασίες τους και τις συναισθηματικές τους ανάγκες.